

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/851/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120299035
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120299035.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00686930, zast. RASLEGAL, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36855561, proti povinným: 1. FESA, s.r.o., Staničná 14, 908 51 Holíč, IČO: 44591713, 2. Ivan Formánek, nar. 08.06.1971, bytom M. Nešpora 5, 90851 Holíč, o vymoženie 15.400,35 Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Vladimír Podešla, V.P. Tótha 30, 905 01 Skalica, IČO: 34049231, pod sp. zn. 134EX 313/20, o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/851/2020 zo dňa 7. januára 2021, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného 2/ zamieta.

II. Oprávnenému voči povinnému 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/851/2020 zo dňa 7. januára 2021 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému voči povinnému priznal nárok na náhradu trov zastupovania v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 204,95 Eur (vrátane DPH), ktoré budú vymáhané na základe osobitného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

2. Vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 15.05.2020 domáhal od povinného vymoženia 15.400,35 eur na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 7Cb/22/2018-150 zo dňa 21.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2020 a vykonateľnosť dňa 30.04.2020 v spojitosti s opravným uznesením Okresného súdu Skalica sp. zn. 7Cb/22/2018-193, zo dňa 02.05.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.04.2020 a v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 31Cob/82/2019-214, zo dňa 25.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2020.

3. Súd dňa 08.06.2020 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Vladimíra Podešlu, V.P. Tótha 30, 905 01 Senica, IČO: 34049231, ktorý vedie exekúciu pod spisovou značkou 134EX 313/20.

4. Povinný podal u súdneho exekútora po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie, ktorý nemá odkladný účinok, keď upovedomenie o začatí exekúcie prevzal povinný v 2. rade dňa 24.07.2020 a jeho návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 19.08.2020 bol podaný na poštu dňa 21.08.2020.

5. Povinný podaným návrhom žiadal ako sporné zrušiť exekučné tituly, t.j. rozsudok 7Cb/22/2018, zo dňa 21.02.2019, opravné uznesenie sp.zn. 7Cb/22/2018, zo dňa 02.05.2019, ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave 31Cob/82/2019, zo dňa 25.02.2020, nakoľko ich nepovažuje za vykonateľné, pretože

nebola splnená zákonná podmienka ich doručenia. Povinnému podľa jeho tvrdení nebol doručený rozsudok zákonným spôsobom, nakoľko pošta nedoručovala zásielky v čase, keď bol Vládou SR vyhlásený núdzový stav, poštové doručovateľky zaznamenali, že príjemca nebol zastihnutý na adrese. V tomto čase bolo obmedzené vychádzanie a sociálny kontakt. Dňa 24.03.2020 pošta súdnu zásielku skartovala bez toho, aby sa ju fyzicky snažila doručiť (dôkaz: záznam o spôsobe doručovania). V dôsledku uvedenej okolnosti nemohla nastať vykonateľnosť rozsudku, ktorý teda nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, čo je dôvod, pre ktorý je exekúcia neprípustná (§ 61k Exekučného poriadku). Takto sa jedná o vadu domnelého exekučného titulu, exekúcia sa vykonáva na podklade nevykonateľného rozsudku. Povinný navrhol preskúmanie doručenia rozsudku zvlášť za situácie, kedy bol vládou vyhlásený núdzový stav. Povinný ďalej namietal, že súd postupoval v neprospech povinného, v nesúlade s úijným právom a právnym poriadkom SR pri udelení poverenia na vykonanie exekúcie, ktorý stav sa týka aj trov exekúcie a príslušenstva a účtovania DPH pri výkone exekúcie. Za nesúlad s úijným právom považuje upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie, čo spôsobuje dôvodnú obavu z nátlaku a hrubého nátlaku. Tiež nie sú preukázané skutočné náklady a teda skutočné výdavky uvedené v upovedomení o začatí exekúcie. Náhrada hotových výdavkov musí mať pre účastníka jednoznačný a preskúmateľný základ, preto žiada, aby súd preskúmal výšku náhrady v súlade s úijným právom a judikatúrou Európskeho súdu a z dôvodu, či nedošlo k zneužitiu právomoci verejného činiteľa

6. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil. K návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že tvrdenia povinného považuje za nedôvodné, ktoré nepreukazujú splnenie dôvodov na zastavenie exekúcie. K skutkovým okolnostiam uvádza, že povinný v 2. rade (ďalej len „povinný“) nespĺnil zákonom stanovenú lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorá je 15 dní od upovedomenia o začatí exekúcie. Povinný prevzal upovedomenie dňa 24.07.2020, pričom návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 19.08.2020 bol podaný na poštovú prepravu až dňa 21.08.2020. V zmysle § 61k ods. 3 Exekučného v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty, avšak takéto povinný podľa názoru oprávneného netvrdí. Všetky námietky povinného sa týkali okolností základného konania, ktoré sú v tomto štádiu vymáhania formálne neprípustné. Povinný odôvodňuje návrh nedoručením rozsudku. Zásielka, ktorá bola odoslaná 09.03.2020, mala byť dňa 24.03.2020 skartovaná, ktorú skutočnosť považuje oprávnený za nepravdepodobnú. Slovenská pošta, a.s. ako doručovateľ, podľa názoru oprávneného, nemá oprávnenie súdnu zásielku skartovať. Ak sa počas obdobia pandémie doručuje písomnosť do vlastných rúk prostredníctvom pošty, postupuje sa podľa podmienok doručovania poštových zásielok určených poštovým podnikom. Slovenská pošta, a. s. ako doručovateľ súdnych zásielok má štandardnú úložnú lehotu 18 dní, pričom v mesiaci marec kvôli ochoreniu COVID-19 bola úložná lehota predĺžená o ďalších 14 dní. Oprávnený tiež poukazuje na tlačovú správu doručovateľa z 30.03.2020, v ktorej sa uvádza, že doručovanie úradných zásielok prebieha štandardným spôsobom s vylúčením priameho kontaktu doručovateľa a adresáta. Poštové zásielky si bolo možné v predĺženej úložnej lehote vyzdvihnúť na príslušnej pošte (vigilantibus iura scripta sunt - bolo spravodlivé očakávať od povinného ako adresáta poštovej zásielky, že vynaloží maximálne úsilie na to, aby si doručovanú oznámenú zásielku prevzal dostupným spôsobom v rámci predĺženej úložnej lehoty u doručovateľa). To, že tak povinný neurobil, nemôže zaťažovať oprávneného a ani súdy v základnom konaní, keďže tieto zásielku riadne odoslali a doručovateľ ju v zmysle aktuálne platných poštových podmienok aj riadne doručil (oznámil). Nastali tak účinky náhradného doručenia v zmysle procesných predpisov. Subjektívne presvedčenie povinného o opaku považuje oprávnený za irelevantné. (Dôkaz: tlačová správa doručovateľa zo dňa 30.03.2020). Súd v základnom konaní údaj o dátume právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu menil, čo znamená, že sa opakovane zaoberal okolnosťou doručenia exekučného titulu, toto preskúmal a vyhodnotil tak, že vydal opravené doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. Tieto oprávnený predložil exekučnému súdu, ako aj exekútorovi obratom po tom, ako mu boli zo strany príslušného súdu doručené. V zmysle § 205 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) sa exekučný titul - súdne rozhodnutie opatrené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, vrátane samotnej doložky, považuje za tzv. verejnú listinu. Z hľadiska dokazovania teda takéto listiny potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje - vrátane nadobudnutia vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať obsah verejnej listiny a je ňou podľa § 205 viazaný. Návrh povinného je zavádzajúci, účelový a neprípustný. Exekučné konanie je vedené na základe vykonateľného exekučného titulu, pričom nárok naďalej existuje. Povinný v 2. rade je tak povinný znášať vedené exekučné konanie a rešpektovať s tým spojené súvislosti. Oprávnený navrhol návrh povinného v 2. rade na zastavenie

exekúcie zamietnuť. Tiež žiadal priznanie náhrady trov exekučného konania spočívajúcich aj v spísaní vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 204,95 € (vrátane DPH).

7. Súd v preskúmanom rozhodnutí dospel k záveru, že návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť, keď súd v danej veci nezistil žiadne dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné (nejde o cudzí exekučný titul; exekučný titul je vydaný v Slovenskej republike), nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu, v danom prípade osobitne po uplynutí 15. dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, nakoľko ide o návrh na zastavenie exekúcie podaný oneskorene (§61k ods. 3 Exekučného poriadku).

8. Svoj záver odôvodnil tým, že exekučný titul bol povinnému 2/ účinne doručený. Exekučný súd k tomuto disponuje dokladom o doručení rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 7Cb/22/2018 zo dňa 21.02.2019 (prvostupňový rozsudok), a to ako listinnú zásielku povinnému (listinný rovnopis) dňa 12.04.2019. Skutočnosť, že prvostupňový rozsudok bol povinnému 2/ riadne doručený preukazuje aj skutočnosť, že povinný 2/ podal proti prvostupňovému rozsudku včas podané odvolanie, na základe ktorého bol prvostupňový rozsudok v spojení s opravným uznesením potvrdený. Exekučný súd ďalej disponuje aj informáciou o výsledku doručovania listinného rovnopisu - rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.02.2020 (rozsudok o odvolaní) povinnému 2/, v ktorej informácii sa uvádza, že „správa nebola listinne doručená z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v úložnej lehote. Zásielka bude do 30 dní skartovaná.“ Z informácie o doručovaní je tiež zrejmé, že zásielka bola uložená dňa 12.03.2020, informácia o výsledku doručenia bola prijatá súdom dňa 15.04.2020. Poukázal na skutočnosť, že podľa § 106 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca. Podľa § 111 ods. 1 CSP, do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“), údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručka je verejnou listinou. Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

9. Ďalej doplnil, že emailom zo dňa 04.01.2021 bolo exekučnému súdu oznámené, že opravné uznesenie sp.zn. 7Cb/22/2018 nebolo povinnému 2/ doručované, však opravným uznesením v danom prípade nedošlo k nijakej zmene určenej povinnosti a ani jej lehoty na plnenie; došlo len k oprave identifikačných údajov oprávneného - identifikačného čísla organizácie (IČO) a preto opravné uznesenie v danom prípade nemá vplyv na plnenie povinnosti určenej iným súdnym rozhodnutím (prvostupňový rozsudok a rozsudok o odvolaní).

10. Pokiaľ ide o procesné a skutkové okolnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, resp. sa týkajú vydania exekučného titulu (postup súdu, ktorý vydal exekučný titul, doručovanie písomností v základom konaní, vykonávanie úkonov žalovaných v základnom konaní a pod.), tieto ani nemôžu byť predmetom skúmania na základe návrhu na zastavenie exekúcie. Okolnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu sa môžu uplatniť v základnom konaní, nie vo vykonávacom konaní. V exekučnom konaní sa poskytuje ochrana judikovanému právu. V prípade, že povinnému pred vydaním exekučného titulu neboli riadne doložené listiny, ktoré vydaniu exekučnému titulu predchádzali, resp. boli rozhodujúce pre jeho vydanie, prípadne žalovaný - povinný nebol oboznámený o úkonoch súdu v základnom konaní a pod., táto skutočnosť nemôže byť predmetom skúmania v exekučnom konaní. V opačnom prípade by exekučný súd pôsobil ako súd tretej inštancie (konajúci o opravnom prostriedku), uvedené skutočnosti exekučný súd nie je oprávnený skúmať a tieto ani nemôžu byť namietané pri oneskorene podanom návrhu na zastavenie exekúcie (§61k ods. 3 Exekučného poriadku). Pritom je zrejmé, že prvostupňový rozsudok bol predmetom skúmania v odvolacom konaní.

11. Súd tak dospel k záveru, že exekúcia je vedená na podklade riadne vykonateľného exekučného titulu v súlade s § 45 Exekučného poriadku, ktorý povinnému aj riadne doručený, v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný

z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnému a povinný, ktorý je zaviazaný k povinnosti. Povinný dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť nesplnil, najmä nepreukázal úhradu vymáhanej pohľadávky a povinný nijako neosvedčil, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený (exekučný titul je potvrdený v odvolacom konaní), čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu.

12. K námietke povinného týkajúcej sa vyčíslených trov exekútora v upovedomení o začatí exekúcie súd poukázal na jednotlivé ustanovenia vyhlášky č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), pričom po preskúmaní vyčíslenia (predbežných) trov súdneho exekútora nezistil žiaden rozpor s právnymi predpismi a ani predpismi úniijného práva.

13. Z uvedených dôvodov súd návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému ako úspešnému účastníkovi priznal nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v sume 204,95 Eur (vrátane DPH).

14. Voči tomuto rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, v ktorej namietal, že exekučný súd sa nedostatočne zaoberal námietkou sťažovateľa o nedoručení rozsudku vydaného Krajským súdom Trnava dňa 25.2.2020 sp. zn. 31 Cob/82/2019, čím sťažovateľovi exekučný súd odňal právo na spravodlivý proces. Keďže sťažovateľovi nebol doručený rozsudok odvolacieho súdu, nemal možnosť voči tomuto rozsudku podať dovolanie, pretože o právoplatnosti rozsudku sa dozvedel až z upovedomenia o začatí exekúcie, takže nemal inú možnosť, ako uplatniť svoje právo u exekučného súdu. V zmysle platného právneho poriadku, každý rozsudok musí byť riadne doručený všetkým účastníkom súdneho konania, prípadne ich právnym zástupcom, lebo v opačnom prípade nenastanú jeho právne účinky. Riadnym doručením rozsudku sa rozumie jeho doručenie účastníkovi konania alebo jeho právnemu zástupcovi, výlučne do ich vlastných rúk. Rozsudok mu nebol doručený zákonným spôsobom, pretože poštové doručovateľky nedoručovali zásielky v čase, kedy bol vládou SR vyhlásený núdzový stav a len vypisovali, že príjemca nebol zastihnutý na adrese. V tom čase bolo obmedzené vychádzanie a sociálny kontakt. A tak dňa 24.3.2020 pošta súdnu zásielku skartovala. Súdu nič nebráni v tom, aby preskúmal, či doručenie rozsudku č. 31Cob/82/2019 zo dňa 25.02.2020 vydaného Krajským súdom v Trnave bolo riadne vykonané a to zvlášť za situácie, kedy bol vyhlásený núdzový stav a obmedzený sociálny kontakt. Navrhol, aby súd toto doručenie preskúmal a po zistení skutkového stavu následne zrušil uznesenie zo dňa 7.1.2021 vydaného Okresným súdom Banská bystrica.

15. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného uviedol, že nakoľko povinný 2/ iba opakuje svoju neúspešnú argumentáciu, ku ktorej sa už vyjadroval, nepovažuje za potrebné na jeho podanie osobitne reagovať, možnosť vyjadriť sa k jeho podaniu preto nevyužil.

16. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

17. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

18. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

19. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

20. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

21. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

22. Podľa § 61 k ods. 2,3,4 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok. V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

23. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, keď súd z podacej pečiatky pošty nevedel zistiť, kedy bola sťažnosť odoslaná na poštovú prepravu, ktorú skutočnosť posúdil v prospech podávateľa sťažnosti, keď sťažnosť je datovaná ku dňu 12. 02. 2021 (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nebráni jej vecnému prejednaní (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného 2/ nie je dôvodná.

24. Povinný 2/ sa v exekučnom konaní bránil proti exekúcii predovšetkým tvrdením, že exekučný titul mu nebol doručený. K dôvodom napadnutého uznesenia sa nevyjadril a ani súdu neozrejmil, prečo jeho závery považuje za nesprávne.

25. Predmetom sťažnostného konania bol preto prieskum vecnej správnosti výroku napadnutého rozhodnutia o zamietnutí návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie a preto sťažnostný súd v medziach podanej sťažnosti preskúmal rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zákonnosť rozhodnutia preskúmal najmä z toho pohľadu, či sa súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami povinného 2/ v podanom návrhu na zastavenie exekúcie.

26. Po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sa vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami povinného vznesenými proti exekúcii, pričom sa stotožnil s jeho skutkovými ako aj právnymi závermi a ani na podklade podanej sťažnosti nezistil žiadny dôvod na to, aby sa odchyli od logických argumentov a relevantných záverov obsiahnutých v podrobnom odôvodnení napadnutého uznesenia. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby neopakoval závery, ktoré už boli súdom v napadnutom uznesení správne vyslovené, v odôvodnení tohto rozhodnutia sa v reakcii na obsah podanej sťažnosti obmedzil len na výklad smerujúci k zdôrazneniu ich správnosti.

27. Oprávnený súdu predložil ako podklad pre vedenie exekúcie rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 7Cb/22/2018 zo dňa 21. februára 2019 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Skalica sp. zn. 7Cb/22/2018 zo dňa 2. mája 2019 (ďalej len „opravné uznesenie“) a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/82/2019 zo dňa 25. februára 2020 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

28. Podľa doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, ktoré oprávnený predložil súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť dňa 25. 3. 2020 a vykonateľnosť dňa 10. 4. 2020, opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 3. 2020 a rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť dňa 25. 3. 2020.

29. V priebehu konania oprávnený súd predložil opravené doložky právoplatnosti a vykonateľnosti vydané Okresným súdom Skalica v tejto veci, podľa ktorých rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť dňa 14. 4. 2020 a vykonateľnosť dňa 30. 4. 2020, opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 4. 2020 a rozsudok Krajského súdu nadobudol právoplatnosť dňa 14. 4. 2020.

30. Napriek skutočnosti, že v priebehu exekučného konania došlo k zmene vyznačenej vykonateľnosti na exekučnom titule, súd konštatuje, že na prípustnosť exekúcie táto skutočnosť nemohla mať žiaden vplyv, keďže návrh na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 15. 5. 2020, z ktorej skutočnosti možno vyvodiť, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie povinný judikovaných povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonávaným exekučným titulom, dobrovoľne nesplnil.. Keďže v zmysle § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný (ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie) dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá, táto podmienka vedenia exekučného konania je splnená aj po zmene dátumu vykonateľnosti exekučného titulu.

31. V exekučnom konaní má povinný viacero právnych prostriedkov obrany a ochrany svojho postavenia, ktoré môže využiť vtedy, ak v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí sa vyskytnú absolútne alebo relatívne prekážky ďalšieho postupu exekučných orgánov, ku ktorým patrí aj tvrdenie sťažovateľa, že exekučný titul (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 31Cob/82/2019-214, zo dňa 25.02.2020) mu nebol doručený. Počas celého priebehu exekúcie sa súd zaoberá okrem iného aj tým, či je exekučný titul z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľný, a to ako formálne (z pohľadu právneho prepisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) tak aj materiálne (z hľadiska obsahových náležitostí reflektujúcich určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť v označení subjektov práv a povinností, vrátane určenia povinnosti, ktorá sa má vykonať). Vykonateľnosť (v jednote oboch jej stránok, materiálnej aj formálnej) je možné stotožniť s vlastnosťou exekučného titulu, ktorá ho robí spôsobilým na výkon exekúcie. Ak je podkladom pre výkon exekúcie rozhodnutie rozhodcovského súdu podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, exekučný súd pri posúdení jeho vykonateľnosti vychádza z potvrdenia o jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorým exekučný titul opatrí rozhodcovský súd (§ 46 ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku). Konštatované potvrdenie o vykonateľnosti exekučného titulu nemá povahu rozhodnutia, ktorým by bol exekučný súd viazaný. Preto si exekučný súd môže sám posúdiť otázku právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu a vykonať potrebné šetrenia v prípade, ak vyvstanú pochybnosti o správnom vyznačení údajov na doložke právoplatnosti a vykonateľnosti viažucej sa k predloženému exekučnému titulu. Ak exekučný súd zistí, že predložený exekučný titul nie je vykonateľný, exekúciu musí zastaviť (k tomu porovnaj napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 203/2018 zo dňa 07. 08. 2018, nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II.ÚS 803/13, zo dňa 27. 6. 2013). Bolo teda povinnosťou exekučného súdu dôsledne sa zaoberať obranou povinného 2/, že exekučný titul mu nebol účinne doručený.

32. Aj sťažnostný súd z doručienky predloženej exekučnému súdu zo strany okresného súdu Skalica zistil, že rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/82/2019-214 zo dňa 25.02.2020 bol povinnému 2/ doručovaný na adresu M. G. 5, XXX XXI., pričom podľa informácie o výsledku doručovania správa nebola listinne doručená z dôvodu, že adresát si ju neprevzal v odbernej lehote.

33. Súd na podklade šetrení v Registri obyvateľov považoval za preukázané, že túto adresu má povinný 2/ doposiaľ zapísanú ako adresu trvalého pobytu, a to od 24.11.1994. Údaje o fyzických osobách vedené v registri fyzických osôb sa považujú za úplné a zodpovedajúce skutočnosti, kým nie je preukázaný opak (§ 23 a zák. č. 253/1998 Z.z.). Keďže súdu povinný 2/ nepreukázal opak, resp. súdu netvrdil, že táto adresa nie je správna, súd má za to, že správne mu bol exekučný titul doručovaný na adresu jeho trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov.

34. Pokiaľ povinný tvrdil, že poštové doručovateľky nedoručovali zásielky v čase, kedy bol vládou SR vyhlásený núdzový stav a len vypisovali, že príjemca nebol zastihnutý na adrese, tieto svoje tvrdenia povinný 2/ nepreukázal, pričom súdu nie je známy žiadny právny predpis, ktorý by znemožňoval doručovanie súdnych zásielok určených do vlastných rúk počas núdzového stavu. Neuniklo pozornosti súdu, že ani samotný povinný 2/ súdu nevysvetlil, aká konkrétna skutočnosť mu bránila prevziať si zásielku na pošte počas úložnej lehoty zdôrazňujúc, že povinný 2/ netvrdil ani to, že by mu nebolo doručené oznámenie o uložení zásielky na pošte. Súd v reakcii na sťažnostné námietky povinného tiež

dodáva, že ust. § 107 a § 108 CSP neupravuje žiadnu povinnosť súdu vykonať v prípade neprevzatia zásielky určenej do vlastných rúk adresátom v odbernej lehote opätovné doručenie.

35. Pri doručovaní súdnych písomností je potrebné uprednostniť materiálny prístup k doručovaniu pred prístupom formalistickým, avšak povinný 2/ netvrdil žiadne také skutočnosti a dopady nariadeného núdzového stavu do jeho pomerov, v dôsledku ktorých by mu bolo znemožnené alebo neprimerane sťažené prevzatie doručovanej zásielky. Iba určité obmedzenia plynúce zo zavedených mimoriadnych opatrení k záveru súdu o neúčinnom doručení rozsudku krajského súdu viesť nemohli. Súd dodáva, že posudzovanie opodstatnenosti podanej sťažnosti nie je ovládané revíznou zásadou, ktorá by z úradnej povinnosti zaväzovala súd k aktívnemu vyhľadávaniu všetkých relevantných skutkových okolností a dôkazov, na ktorých základe by bolo možné prijať záver o jej dôvodnosti. Sťažovateľ je povinný odôvodnenosť podanej sťažnosti aspoň obsahovo tvrdiť a toto tvrdenie oprieť o presvedčivé argumenty či jemu dostupné dôkazné prostriedky s príslušnou relevanciou vo vzťahu k posudzovaniu podmienok prípustnosti exekúcie. Samotné ničím nepodložené všeobecné tvrdenia povinného 2/ o tom, že „počas núdzového stavu bol obmedzený sociálny kontakt“ bez ďalšieho nezakladá nemožnosť povinného 2/ prevziať si súdnu zásielku na pošte. Preto tvrdenia povinného 2/ bez ďalšieho dôvodnosť podanej sťažnosti založiť nemohli, keďže povinný 2/ súdu neozrejmil, z akých dôvodov by mal exekučný súd hodnotiť údaje na doručení ako nepravdivé. Z pohľadu sťažnostného súdu potom povinný 2/ neunesol bremeno tvrdenia o absencii vlastnosti vykonateľnosti exekučného titulu pre jeho neúčinné doručenie povinnému 2/, pričom jeho tvrdenia nie je možné podporiť ani žiadnym z vykonaných dôkazov. Súd zo všetkých týchto dôvodov uzatvára, že povinnému 2/ sa v podanej sťažnosti žiadnym spôsobom nepodarilo spochybníť právny záver súdu, že exekučný súd mu bol účinne doručený postupom podľa § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 31a ods. 10 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), teda sporné súdne rozhodnutie bolo povinnému 2/ doručované na adresu jeho trvalého pobytu evidovanú v registri obyvateľov SR a považovalo sa za doručené dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, resp. dňom doručenia informácie o výsledku doručovania, aj keď sa o ňom povinný 2/ nedozvedel (fikcia doručenia).

36. Na základe zistených skutočností a výkladu súvisiacich právnych noriem súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Preskúmané rozhodnutie, ktorým súd návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zamietol nezistiac žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie, je preto vecne správne.

37. Z uvedených dôvodov súd podanú sťažnosť podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

38. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez vyluču účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať osobitné dokazovanie k skutkovým okolnostiam, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu exekučného spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie, pričom nariadenie pojednávania by nemohlo priniesť viac svetla do posudzovaného prípadu. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania (I. ÚS 119/2020-13 zo dňa 3. marca 2020, čl. 17 CSP).

39. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného 2/ zamietol), voči povinnému 2/ mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním

(§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený sa k sťažnosti povinného 2/ nevyjadril. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania o sťažnosti neuplatnil a ani nevyčísľil, a ani mu žiadne trovy na podklade obsahu spisu nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP a čl. 17 CSP dospel k záveru, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani mu žiadne trovy konania nevznikli, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Z uvedených dôvodov sťažnostný súd oprávnenému voči povinnému 2/ nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

40. Záverom súd dodáva, že v zmysle § 611 ods. 1 Exekučného poriadku, len o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).